

भुरक्षु न० भू-भूतो बन्धु । १ भुरक्षे बन्धुः । पा० १२ । ११४६ ।
वेददीपे कण्डा० भुरक्ष-उन् इत्युक्तम् । २ शिष्ये निषण्डः
इति हितं मि० ।

भुरिज् स्त्री भृज् राज् उषा० भृ-रजि किञ्च धातोश्चका-
रादेशः । वसुधाराजाम् उज्ज्वलं । २ बाह्योः द्वि० व०
निषण्डः । [१० । १७ व० ।

भुरण्ड पु० प्रवरविभेदे प्रवराध्यायः सादृश्यत्वे भा०
भुर्वं बदने भा० वृद्ध० वेदः । भूर्वति अभूर्वीत् "भूर्वतिरतिवर्णा"
इति याज्ञिकोक्तेः अयं तन्नामं धातुर्वीथः ।

भुर्वणि पु० भुर्व-अनि न दीर्घः । १ चर्त्तरि । ऋ० १५६ । १ ।
भुव पु० भवन्तीति भू-व । अस्त्री यञु० । १२ । १५४ । वेददी०
२ भुवोकोको च "तदेदं भूर्भुवादिबन्धु" छ० षि० ।

भुवदत् पु० भू-यद् गण्यत्वात् तदा० । भुवनं भारतम्
अथवा मत्स्यं मत्स्यं वः तालवेऽपि "भुवदत्ते
भारवदत्तः पदसंज्ञा वक्तव्या" इति० उक्तेः पदत्वम् ।
भारववति आ० द्वि० आ० यो० ३ । २ । १५ ।

भुवन न० भवत्वात् भू-आधारादौ क्युन् । १ जनति २ जने ३ आ-
काये ४ चतुर्दशसंख्यायाम् । ५ जले च मेदि० । भुवनानि च
चतुर्दश यथा "चतुर्दशविधं खेत्तुं तद्वन्" प्रकीर्तितम् ।
भूर्भुवः एतद्वच्चैव जनस्य तप एव च । सत्यबोधस्य
अमृते लोकान्तरं परिकीर्त्तितः । "अतस्तं सुतवच्चैव
वितवत् न भविष्यत् । न जातस्तं रसातलं पातालं
वपनं कृतम् । इक्ष्वाकौ च विश्वामित्रौ पातालं नीद-
न्त्यतः । रत्नगीतवैतथ्यमभीभावि च भवन्त्यपि ।
पातालाणां च ध्वानां लोकानां च यद्वत् । सुषिरं
तापि कथ्यन्ते सुदनानि चतुर्दश" वज्रिपु० ।

भुवनकोप पु० भुवनस्य कोप इव । १ भुवोऽपि २ ज्योतिषमन्त्र-
भेदे च । पुराणवर्णने भिष्मपु० तद्वर्णनं यथा
"रविचन्द्रमणिवीर्यमयूखैरवभासते । नक्षत्रद्वय-
ज्ज्वला तावती पृथिवी च्युता । यावत्प्राणाश्च पृथिवी
विचारपरिमण्डला । नभस्तारप्रभाषं वै विचार-
परिमण्डलम् । भूमेर्वैजयन्तं च चौरं मेलेव । मण्ड-
लम् । जज्ञे दिवाकराणां मण्डलं त्रयिणः स्रुतम् ।
पूर्वे यतश्चक्षुः स चोजनानां निशाकराश्च । नक्षत्र-
मण्डलं कर्तुमपरिहृतं प्रकाशते । हिनये चोत्तरे
जज्ञन् । बुधो नक्षत्रमण्डलात् । तावत्प्राणाश्च भावे स
बुधस्याप्युपगता स्थिताः । अकारकोऽपि युक्तस्य तत्-
प्रभावे व्यरस्थितः । तच्चक्षुषेण भोजनं स्थितो देव

प्ररोहितः । सौरिष्टं ह्यमृतमोहं हिनय समपरिगतः ।
अमृतमण्डलं तत्प्रभावेण हिजोत्तव । अमृतमण्ड-
लं मत्स्यकाणां यथादृष्टं व्यरस्थितः । संधीभूतमण्डलस्य
ज्योतिषमण्डलं वै भुवः । सैवोक्तमेतत् कथितसत्त्व-
धेन महासुते । इन्द्राजयस्य भूमेऽपि इन्द्रा चान्न प्रति-
हिता । भूराजस्य मण्डलोऽपि यत्नं ते कस्यवाचिनः ।
एका योजनकोटी स मण्डलोको विधीयते । द्वे
कोटौ स जनो कोको यत्नं ते ब्रह्मणः सुताः । वनम-
नाद्याः कथिता मेलेनावकाशेन । चतुर्गुणोत्तरे
चोर्त्तं जनकोकात्तवः स्मृतः । वैराजा यत्नं ते देवाः
स्थिता दाहविवर्जिताः । मण्डुगुणेन तपोकोकात् सत्य-
कोको विराजते । अयुगमोरकावत् ब्रह्मकोको हि
स स्रुतः । पादगम्यन्तु यत् किंचिदस्तरि पृथिवीम-
दम् । स भूर्भोक् त्रिधास्यातो विचारोऽस्य प्रयोदित ।
भूमिस्थान्तरं यन् विचारिष्यति सैवितम् । भुवर्भोक् स्युः
सोऽप्युक्तो द्वितीकोऽपि स्रुतः । १ । भुवस्थान्तरं
यत् स विद्युतानि चतुर्दश । स्रोत्रैः सोऽपि कथितो
कोकसंस्थानचिन्तकैः । मेलेकमेतत् कृतकं मेलेव । परि-
पठ्यते । जनस्य सत्त्वा सत्यमिति जातकं स्रुतम् ।
कृतकालकालोन्मये मण्डलोऽपि इति स्मृतिः । मृत्यो
अवति कस्यान्ते योऽप्यन्तं न विमश्रति । एते वप-
नया लोका मेलेव । कथिताश्च । पातालाणि च वपनैव
ब्रह्माण्डस्यैव विचारः । एतद्वत्तद्वत्तदेन तिर्यक्
योर्ध्वमक्षयया । उपित्यस्य यथा मीजं सर्वतो वै मना-
हतम् । द्योत्तरेण यथा मेलेयावत्तद्वत् तद्वत्तम् ।
सर्वोऽप्युपरिवारोऽपि वज्रिना वेदितो वहिः । वज्रि-
वायुना, वायुं मेलेव । नभसाहतः । भूतादिना नभः सो-
ऽपि महता परिवारितः । द्योत्तराण्येवापि मेले-
यितानि वपनैव । महान्तस्य समाहत्य प्रधानं स्रुत-
स्थितम् । अनन्तस्य न तस्यान्तः संस्थानं वापि विद्यते ।
मान० १ । १६ । १८ व० विचारो द्ययः ।

भुवनेश्वरी स्त्री इत० । महाविद्यामध्ये देवीभूतिभेदे
तन्मन्त्रध्यानादिकं तन्त्रशा० दृश्यम् ।

भुवन्ति पु० भुवं तनोति तन वा० डि षिञ् लुम् । इदमेदे
यञु० १३ । १८ । [१५ को ४ चन्द्रे च मेदि० ।

भुवन्य पु० भू-कन्युच् । १ स्त्रामिनि २ सूर्ये च उज्ज्वलं ।
भुवपति पु० इत० । भुवोऽपि यञु० २ । २ । भुवभर्त्ता-
दयोऽप्यत्र । ४